

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a *dr. Mórocz Ügyvédi Iroda* (eljáró ügyvéd: dr. M. I. A.) által képviselt **Aqua-Plastech Kft.** (Hajdúsámson) felperesnek - a *dr. László Ildikó Katalin* ügyvéd (1245 Budapest, 5 Pf.: 1036) által képviselt **Gazdasági Versenyhivatal** (1054 Budapest, Alkotmány utca 5. hivatkozási szám: Vj-31/2011.) alperes ellen verseny ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az illetékügyi hatóság külön felhívására az állam javára fizessen meg 30.000 azaz harmincezer forint tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetékeket.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessenek meg alperesnek 20.000 azaz húszezer forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet ennél a bíróságnál, de Fővárosi Törvényszékhez címezve kell 3 példányban írásban benyújtani.

I N D O K O L Á S

A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Észak-alföldi Regionális Felügyelőségéhez közérdekű bejelentés érkezett 2010. november 22-én. A bejelentés tárgya felperes által a fogyasztók részére nyújtott tájékoztatás tartalmával volt kapcsolatban. A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Észak-alföldi Regionális Felügyelősége megállapította, hogy nem rendelkezik a kereskedelmi gyakorlat kiterjedtségére tekintettel a tárgyi ügyhöz hatáskörrel, ezért a 2010. december 20-án kelt ÉAF-05777/0008/2010. számú végzésével a 2010. november 22-én érkezett közérdekű bejelentést annak valamennyi ügyiratával, annak tartalma alapján hivatalból áttette az alpereshez. Végzésének jogorvoslati záradékában megállapította, hogy a végzés ellen jogorvoslati lehetőséget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény

(továbbiakban: Ket.) 98.§ (2) bekezdése alapján kizárta, e végzés ellen fellebbezni az ügy

érdemében döntő határozat vagy az eljárást megszüntető végzés ellen benyújtott fellebbezésben lehetséges. Határozatának indokolásában megállapította még, hogy a Ket. 22.§ (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak alapján a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény 10.§ (3) bekezdésére is figyelemmel az áttételről rendelkezett, mivel a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Gazdasági Versenyhivatal jár el ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas.

Az áttételt követően a Gazdasági Versenyhivatal 2011. március 31-én eljárást indított felperes ellen mivel, hogy felperes 2010. január 1. és 2011. március 31. között a Nanna Sportph>10 funkcionális lúgos víz 0,5 lúgos víz elnevezésű árunak (továbbiakban: Sportph>10 lúgos víz) tulajdonított egészségre gyakorolt hatásra utaló állításokkal megsértette a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (továbbiakban: Fttv.) illetve az élelmiszerláncról és a hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (továbbiakban: Éltv.) rendelkezéseit. Az eljárásba bevonták a Nanna Aqua Kereskedelmi Kft.-t, a Braber 2009 Bt-t és K. K. egyéni vállalkozót is.

1996-ban alapították felperest, elsősorban szódavíz gyártással és szódavíz készítéséhez szükséges eszközök és berendezések gyártásával foglalkozik, éves nettó árbevétele 2010-ben 119.954.000 Ft volt. Felperes gyártotta a 0,5 literes kiszerezésben élelmiszerként forgalmazott Sportph>10 lúgos víz terméket és 2010. április 28. és 2011. február 28. között értékesített mennyiséget megállapították, az abból származó árbevétel is feltárára került az alperesi eljárás alatt. Felperes gyártotta a 0,5 literes kiszerezésű Sportph>10 lúgos víz terméket, melyet részben saját maga, részben pedig kereskedelmi partnerein keresztül hozott forgalomba. A termékhez tartozó promóciós tevékenységet egyrészt szórólapokkal végezték, másrészt a partnerek közreműködésével működtetett internetes honlapokon. A www.dsodawater.hu, www.gyogyvizforras.hu, www.meregtelenites-lugos-viz.hu, www.oxigenesviz.tlap.hu, www.muscleteam.hu honlapokon megjelent „a sportolók táplálkozása nagymennyiségű fehérjéket és szénhidrátokat igényel, aminek végeláthatatlan salakanyag képződés a következménye. A Sportph lúgos víz ezen salakanyag egy részét ionizálja és oldhatóvá teszi, aminek következtében távozik a szervezetből. Megemeli a vér ph értékét, ezáltal maximális mennyiségű oxigént tud felvenni és fokozott fizikai igénybevételhez segítséget nyújtva.” A www.meregtelenites-lugos-viz.hu oldalon megjelentek szerint pedig „a Sportph lúgos víz ezen salakanyag egy részét ionizálja és oldhatóvá teszi, aminek következtében távozik a szervezetből, így méregteleníti a szervezetet.” Felperes elsősorban Hajdú-Bihar megyében különböző rendezvényeken, szórólapon is népszerűsítette a Sportph>10 lúgos víz terméket, amely szórólapokon megjelentek szerint „a sportolók táplálkozása nagy mennyiségű fehérjéket és szénhidrátokat igényel, aminek végeláthatatlan salakanyag képződés a következménye. A Sportph lúgos víz ezen salakanyag egy részét ionizálja és oldhatóvá teszi, aminek következtében távozik a szervezetéből. Megemeli a vér ph értékét, ezáltal maximális mennyiségű oxigént tud felvenni, a fokozott fizikai igénybevételhez segítséget nyújtva”.

Az alperes megvizsgálta ezen kommunikációt és a felperesi gyakorlatot és ennek eredményeként 2012. június 1-én kelt Vj-031/57/2011. számú határozatával megállapította, hogy felperes jogsértést követett el, amikor 2010. július 1. és 2011. március 31. között a www.oxigenesviz.tlap.hu oldalon is elhelyezett linkről is elérhető www.meregtelenites-lugos-viz.hu oldalon azt állította, hogy Nanna Sportph>10 funkcionális lúgos víz méregteleníti a szervezetet, mivel a salakanyag egy részét ionizálja és oldhatóvá teszi, aminek következtében távozik a szervezetből. A Versenytanács

megállapította, hogy felperes és K. K. egyéni vállalkozó 2010. és 2011. március 31-között fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot tanúsítottak amikor felperes a www.oxigenesviz.tlap.hu oldalon is elhelyezett linkről is elérhető www.meregtelenites-lugos-viz.hu oldalon a www.dsodawater.hu oldalon és az általa alkalmazott szórólapon K. K. egyéni vállalkozó a www.muclteam.hu oldalon valótlán egészségre gyakorolt hatást tanúsítottak a Nanna Sportph>10 funkcionális lúgos víznek. A Versenytanács a jogsértés megállapítása mellett megtiltotta a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását felperes és K. K. egyéni vállalkozó vonatkozásában, valamint felperessel szemben 500.000 Ft bírságot szabott ki. Határozatának indokolásában rögzítette a tényállást, e körben részletesen megállapításait a kereskedelmi kommunikációt tartalmazó internetes oldalakról és azok működtetőiről. Megállapította, hogy K. K. egyéni vállalkozó előadása szerint a termék reklámja alatt megjelenítette a „Fogyasztása nem helyettesíti a vegyes étrendet és az egészséges életmódot! Kisgyermekek elől elzárva tartandó! Száraz, hűvös helyen tárolandó!” „Az étrendkiegészítők nem gyógyszerek, nem rendelkeznek gyógyhatással, nem alkalmasak betegségek kezelésére, valamint megelőzésére, az emberi szervezet működési zavarainak helyreállítására. Oldalainkon található információk, leírások nem helyettesíthetik az orvosok, szakemberek véleményét. Mielőtt bármilyen terméket megvásárolnak kérem forduljon orvosához konzultációra, illetve tájékozódjon a termékről az interneten a gyártó honlapján, szakfolyóiratokból. Kérjük a leírások olvasásakor vegyék figyelembe, hogy ezek tájékoztató jellegűek, amelyek nem állítják vagy sugallják, hogy az étrendkiegészítők a betegség megelőzésére, kezelésére alkalmasak vagy ilyen tulajdonsággal rendelkeznek.”

Alperes megkereste az Országos Élelmezési és Táplálkozástudományi Intézetet, amely közölte, hogy nem áll rendelkezésére olyan tudományos adat, amely alátámasztaná a Sportph>10 lúgos víz kereskedelmi kommunikáció szerinti élettani hatását. Az OÉTI nem látta bizonyítottnak az élelmiszerekkel kapcsolatos tápanyag összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló 1924/2006. EK rendeletnek való megfelelést arra figyelemmel, hogy az állítást alkalmazó élelmiszer vállalkozónak az állítást tudományosan igazolnia kell és az állításokat engedélyeztetni kell a rendeletben foglaltaknak megfelelően. Az OÉTI tudomása szerint a Sportph>10 lúgos vízzel vagy ahhoz hasonló készítménnyel kapcsolatban ilyen engedélyezési eljárás nincs folyamatban, ugyanakkor a rendelet 10 cikkének (3) bekezdése alapján a tápanyag vagy élelmiszer általános, nem részletezett kedvező hatásaira vonatkozó hivatkozást csak akkor közölhető ha azt a 13. vagy 14. cikk szerinti konkrét egészségre vonatkozó állítás kíséri. Jelen esetben nem azonosítható, hogy mely sportágakban sportolók jöhetnek egyáltalán szóba amikor nagy mennyiségű szénhidrát és fehérjebevitelről kell beszélni és ez valójában milyen salakanyagok keletkezését eredményezi. Az is kérdéses, hogy ezen anyagok anyagcsere termékek egy részét hogyan ionizálja a szóban forgó készítmény, segítve ezzel a szervezetből való távozást. Az OÉTI álláspontja szerint a méregtelenítésre vonatkozó kijelentés már önmagában medicinális azaz csak gyógyszerek esetén terápiás célzattal alkalmazható medicinális állítás. Mindezekre figyelemmel a vizsgálat eredményeként a Sportph>10 lúgos víz kapcsán tanúsított felperesi kereskedelmi gyakorlat vizsgálata során megállapította, hogy felperes a perbeli termékkel kapcsolatos kereskedelmi, kommunikációja során a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak minősíthető tevékenységet végzett amikor valótlán egészségre gyakorolt hatást tulajdonított az általa gyártott és forgalmazott funkcionális lúgos víznek. A jogsértés megállapításán túl 500.000 Ft bírság megfizetésére kötelezte felperest, illetve megtiltotta ezen magatartás folytatását. A Versenytanács által értékelt kereskedelmi gyakorlat a Sportph>10 lúgos víz kapcsán tanúsított kereskedelmi gyakorlatra korlátozódott és nem terjedt ki a felperes, illetve a többi eljárás alá vont által más

termékek értékesítésével összefüggésben tanúsított kereskedelmi gyakorlatokra. A Versenytanács megállapította, hogy az elsősorban sportolóknak kínált Sportph>10 lúgos víz kapcsán tanúsított kereskedelmi gyakorlat nem olyan fogyasztói kör vonatkozásában valósult meg, amelynek tagjai az adott gyakorlatot vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszékenyséjük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatottak lennének. Ismertette az irányadó jogszabályi rendelkezéseket és megállapította, hogy a Sportph>10 lúgos víz kapcsán a korlátokat felperes megsértette. A Sportph>10 lúgos víznek tulajdonított azon közlés, hogy a Sportph>10 lúgos víz méregteleníti a szervezetet mivel a salakanyag egy részét ionizálja és oldhatóvá teszi, ennek következtében az távozik a szervezetből, értékelése során az OÉTI megállapításait alkalmazva megállapította, hogy a méregtelenítésre vonatkozó kifejezés már önmagában is medicinális ennek megfelelően a termék méregtelenítésre való alkalmasságának kereskedelmi kommunikációban történő közlése megsértette az Éltv. 10.§-ának (3) bekezdésébe foglalt tilalmat. Ennek következtében szükségtelen volt annak részletes elemzése, hogy a kereskedelmi kommunikációban tett állítás megalapozott volt-e vagy sem, mivel ebben a kérdésben a jogsértés megállapításához a Versenytanácsnak nem kellett állást foglalnia. Ugyanakkor megítélésük szerint az előtárt nyilatkozatok, dokumentumok egyébként is alkalmatlanok a vizsgált állítás igazolására. Ezen kívül még az, hogy ez a Sportph>10 lúgos vízzel kapcsolatban közlésre került, hogy a sportolók táplálkozása nagy mennyiségű fehérjéket és szénhidrátokat igényel aminek végeláthatatlan salakanyag képződés a következménye, s a Sportph>10 lúgos víz ezen salakanyag egy részét ionizálja és oldhatóvá teszi aminek következtében távozik a szervezetből, a kereskedelmi kommunikációk szerint a termék megemeli a vér ph értékét ezáltal maximális mennyiségű oxigént tud felvenni a fokozott fizikai igénybevételhez segítséget nyújtva kijelentések egészségre vonatkozó állításnak minősülnek. Az Fttv. 14.§-a alapján a vállalkozás a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítást valóságát igazolni köteles és ha annak nem tesz eleget, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Ezen vízzel összefüggésben alkalmazott állítások esetén nem került sor a rendelet szerinti eljárás lefolytatására, így ezen egészségre vonatkozó állítás kapcsán nem is állnak rendelkezésre az alkalmazáshoz szükséges dokumentumok. Felperes által benyújtott iratok nem alkalmasak annak igazolására, hogy a Sportph>10 lúgos vízzel összefüggésben alkalmazott állítások esetében sor került volna a rendelet szerinti eljárás lefolytatására vagy annak megkezdésére. A felperes által hivatkozott, illetve becsatolt szakvélemények, vélemények, leírások nem a perbeli vizsgált Sportph>10 lúgos vízre vonatkozóan kerültek kiadásra, elkészítésre, ezért azok a felperesi állítást nem igazolták. Ennek következtében tehát megállapította a Tpv. 77.§ (1) bekezdés d) pontjára és Fttv. 1.§ (4) bekezdés c) pontjára és az Iltv. 10.§-ának (4) bekezdésére figyelemmel felperes az Éltv. 10.§-ának (3) bekezdésébe ütköző jogsértést követett el amikor 2010. július 1-től a www.oxigenesviz.tlap.hu oldalon is elhelyezett linkről is elérhető www.meregtelenites-lugos-viz.hu oldalon azt állította, hogy a Sportph>10 lúgos víz méregteleníti a szervezetet, mivel a salakanyag egy részét ionizálja és oldhatóvá teszi aminek következtében távozik a szervezetből. A Tpv. 77.§ (1) bekezdés d) pontja alapján megállapította, hogy felperes és K. K. egyéni vállalkozó 2010-ben és 2011-ben az Fttv. 6.§-a (1) bekezdés b), j) pontját megvalósítva megsértették az Fttv. 3.§-ának (1) bekezdését és megsértették az Éltv. 10.§-a (2) bekezdésének b) pontját amikor a felperes a www.oxigenesviz.tlap.hu oldalon is elhelyezett linkről is elérhető www.meregteleintes-lugos-viz.hu oldalon a www.dsodawater.hu oldalon és az általa alkalmazott szórólapon K. K. egyéni vállalkozó www.muscleteam.hu oldalon valótlán egészségre gyakorolt hatást tulajdonítottak a Sportph>10 lúgos víznek. Ezek megállapítása mellett megtiltotta a törvény rendelkezéseibe ütköző további magatartás folytatását és bírságot szabott ki felperessel szemben a Tpv. 78.§-ának (1) bekezdése alapján a bírság összegét a Tpv. 78.§ (3) bekezdésének megfelelően határozata meg. A bírság összegének megállapítása során

a Gazdasági Versenyhivatal Elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa Elnökének 1/2007. számú a bíróság meghatározásának szempontjai a fogyasztói döntések tárgyában kiadott közleményében foglaltak szerint járt el. A kifogásolt magatartás jellege következtében a bíróság alapösszegét nem képezhetik a jogsértéshez kapcsolódó kommunikációs költségek, ezért a Versenytanács a jogsértéssel érintett szolgáltatásból a realizált árbevételből indult ki. Súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy a jogsértés hosszabb időn át valósult meg és az, hogy felperes magatartása felróható volt az nem érte el az adott helyzetben általában elvárható magatartási mércét, nem felelt meg a társadalom értékítéletének. Ezt meghaladóan döntését további részletes jogszabályi helyek ismertetésével és jogszabálysövegek részletes ismertetésével, valamint ténymegállapítással indokolta.

A fenti határozattal szemben felperes a bírósághoz alperesen keresztül 2012. július 10-én érkezett keresetlevelet nyújtott be. Keresetében kérte alperesi határozat bírósági felülvizsgálatát ennek során elsődlegesen a határozat megváltoztatását és felperessel szemben indult eljárás megszüntetését, valamint perköltséget igényelt. Egyidejűleg kérte az NFH Észak-alföldi Regionális Felügyelőségének ÉAF-05777/0008/2010. számú áttételt elrendelő határozata elleni fellebbezésnek is tekinteni a keresetlevelét. Álláspontja szerint tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmához tartozó eljárásra fő szabály szerint a fogyasztóvédelmi hatóság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, így e körben születtek áttételt elrendelő végzés jogsértő, törvénysértő. Az alperesi eljárás perbeli üggyel azonos ügyekben csak akkor lehetséges ha az a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas kereskedelmi gyakorlat során került feltárára, amely a perbeli esetben nem áll fenn. Az Fttv. 11.§-a ad eligazítást e körben, amelynek (2) bekezdése felsorolja, melyek azok az esetek amikor az érdemi érintettség a jogszabály véelme kapcsán fennáll. Felperes esetében a törvényben az Fttv. 12.§ (2) bekezdésében meghatározott feltételek nem állnak fenn. Az Fttv. 11.§ (1) bekezdése szerint az érdemi érintettség megállapításánál a piaci sajátosságok figyelembevételével több szempontot kell mérlegelni. Vizsgálni kell a gyakorlat kiterjedtségét, a kommunikáció eszközét, az eljárás alatt álló vállalkozás méretét és ezek együttes vizsgálata alapján lehet eldönteni az érintettséget. Felperes az adott piaci szegmensben sem árbevétel, sem földrajzi elhelyezkedés szempontjából nem rendelkezik olyan gazdasági feltételekkel, amely szerint vonatkozásában a gazdasági verseny érdemi érintettsége megállapítható lenne. Az alperesi határozat 93. és 94. pontja nem tartalmaz érdemi indokolást arra nézve, hogy miért kerülhetett sor az alperes eljárására, így a határozat alapos indokolást e körben nem tartalmaz.

Álláspontja szerint az alperesi határozat érdemben sem megalapozott, az ügy kiindulási pontjánál hibás premisszából indul ki az azzal kapcsolatos alperesi megállapítás, amely szerint a víz élelmiszernek tekintendő nem megfelelő. Az idevonatkozó főleg külföldi szakirodalomban egységesen az az álláspont, amely szerint a víz nem élelmiszer, hanem az egyik élelmiszer alkotó. A víz biohasznosulása az emberi szervezetben nem az emésztésen keresztül történik. Ennek következtében a felperes által forgalomba hozott termék sem tudományos, sem jogi szempontból nem tekinthető élelmiszernek, így az idevonatkozó alperes határozatában hivatkozott jogszabályi környezet a termékkel kapcsolatosan nem teljeskörűen alkalmazható. Az alperesi megállapítások körében az egyik legfontosabb a méregtelenítéssel kapcsolatos megállapítás ugyanakkor a vizsgálattal érintett kommunikáció arra vonatkozó kijelentést nem tartalmaz, hogy a lúgos víz önmagában méregtelenítene a szervezetet. Az alperesi határozat tartalmazza ezt az állítást összekapcsolva a felperes által használt kommunikációval. Alperes kiterjesztően értelmezte a kommunikáció szövegét. A méregtelenítés kifejezéssel kapcsolatban az az alperesi megállapítás, hogy a szó már önmagában is medicinális nemcsak történetileg, hanem etimológiailag is téves,

ugyanis az erre vonatkozó gyakorlatot a hagyományos orvoslás is alkalmazza, a szakirodalom szerint a méregtelenítés detoxikálást okoz, a mérgező anyag semlegesítését jelenti. A szakirodalom a detoxifikáció gyógyszeres és gyógyszermentes kezelésekre bontja, amely önmagában azt jelenti, hogy ez a folyamat nemcsak medicínális szöveggörnyezetben értelmezendő. Egyébként a detoxification (detox fogalom) az alternatív és az integrált orvoslás fogalma is, nem új keletű, az ókori görögök, egyiptomiak is alkalmazták, illetve kínaiak már a VII. században táplálkozási környezetben említették. A méregtelenítés a böjt révén a vallásban ősidők óta jelenlévő vallási fogalom is. Az ezzel kapcsolatos kérdésnek széleskörű tudományos irodalma is van, így téves a határozatnak az a megállapítása, mely szerint nem áll rendelkezésre olyan tudományos adat, amely alátámasztaná a vizsgálattal érintett lúgos víz kereskedelmi kommunikációs hatását. A felperes által gyártott funkcionális víz egészségre gyakorolt hatására vonatkozó kereskedelmi kommunikáció tartalma megfelel a tudomány mai állása szerint figyelembe vehető tényeknek és nem tartalmaz olyan megtévesztő szövegrészt, amely alkalmas lenne a fogyasztó megtévesztésére, mert valótlán egészségre gyakorolt hatást tulajdonítana a terméknek. Hivatkozott még arra, hogy a tudományos szakirodalmi állásfoglalásokra figyelemmel a víz élelmiszerként való meghatározásával kapcsolatban többféle álláspont létezik és a tudomány egyes szereplői a vizet nem tekintik élelmiszernek, így az ehhez tartozó megállapítások sem megfelelőek. Az eljárás során felhasznált OETI állásfoglalás szerint a méregtelenítésre vonatkozó kifejezés önmagában medicínális, azaz csak gyógyszerek esetén terápiás célzattal alkalmazható medicínális állítás, amely csak annyiban igaz, hogy a méregtelenítés latinra fordítva detoxikálás a mérgező anyag semlegesítését jelenti. A méregtelenítés szerves része a napi életünkben szintén jelenlévő táplálkozásnak alternatív, illetve integrált terápiának is. A felperes által alkalmazott kifejezés jelenleg már nem medicínális értelmű, hanem a társadalomban általánosságban használatos fogalom, amely fogalmat a világ számos fejlett egészségtudatos országában használnak köznapi és kereskedelmi kommunikációban és az nem a fogyasztók megtévesztésére irányul. Álláspontjuk szerint a felperes által alkalmazott kereskedelmi kommunikáció tartalma egyrésztől bizonyított élettani hatásokon alapul, másrésztől nem irányult tisztességtelen piaci magatartás elkövetésére, harmadrészt pedig nem tér el érdemben az adott területen általánosságban használt kereskedelmi kommunikáció tartalmától. Vitatta a bíróság kiszabásának jogszerűségét és a bíróság összecszerúsége során az alperesi indokolásban szereplők jogszerűségét. Álláspontja szerint alperesnek a Tpv. 78.§ (3) bekezdésében meghatározott figyelembevételével kell eljárnia. Tekintettel arra, hogy jogsértés megállapítását az azzal kapcsolatos eltiltás, illetve a pénzbírság felperessel szemben történő kiszabását megalapozatlannak tartják, ezért a kereseti kérelemnek megfelelő döntést kértek.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte határozataiban foglaltak fenntartásával és perköltséget igényelt. Álláspontja szerint felperesnek az alperesi hatáskörre vonatkozó eljárási kifogása nem alapos, a határozatban is rögzítették, hogy a jogsértés időtartamára, a jogsértéssel érintett földrajzi terület nagyságára több honlap és szórólap megjelenésére tekintettel a gyakorlat jelentős számú fogyasztó irányában valósulhatott meg. Arra figyelemmel, hogy egy honlap az egész ország területéről elérhető bármely internet használó fogyasztó számára, így a földrajzi kiterjedtség aligha kérdőjelezhető meg. Az Fttv. 11.§ (1) bekezdése szempontjából a jogsértéssel érintett földrajzi terület a lényeg, nem felperes földrajzi elhelyezkedése, ennek következtében a jogsértésre figyelemmel az alperesi hatáskör fennállt. A felperesnek a határozati megállapítások az OETI határozat, a forgalmazott termék, a méregtelenítéssel kapcsolat állítás és a bíróság körében sem megalapozott. Az alperes felperes által gyártott víznek tulajdonított gyógyhatás és egészségre vonatkozó állítások tekintetében állapította meg a felperesi jogsértést. Az egészségre vonatkozó állítások tekintetében felperes nem bizonyította állításának valóságosságát, az általa csatolt anyagok

nem voltak alkalmasak ennek bizonyítására. A gyógyhatás tekintetében pedig hivatkozott alperes az OÉTI véleményére, amelyet a szabad bizonyítás körében jogszerűen használt fel felperes. A versenyrelügyeleti eljárás során felperes azt adta elő, hogy bizonytalan abban a kérdésben, hogy a termék élelmiszer vagy sem, majd a peres eljárásban arra hivatkozott, hogy a termék nem élelmiszer. Ezzel szemben az alperesi álláspont az, hogy élelmiszerről van szó. Az Európai Parlament és Tanács 2002. január 28-i 178/2002/EK rendelet II. cikke szerinti fogalom alapján élelmiszer minden olyan feldolgozott részben, feldolgozott vagy feldolgozatlan anyagot vagy terméket jelent, amelyet emberi fogyasztásra szánnak, illetve amelyet várhatóan emberek fogyasztanak el. Ennek következtében a élelmiszer fogalmába beletartozik az ital, rágógumi, valamint az előállítás, feldolgozás vagy kezelés során szándékosan hozzáadott bármely anyag többek között a víz is. A mérlegtelenítéshez tartozó megállapítást is fenntartotta az alperesi állítást felperes semmilyen értékelhető tudományos bizonyítékkal nem cáfolta. A bíróság tekintetében pedig hivatkozott arra, hogy az alperes határozata mérlegelésének szempontjait pontosan tartalmazza.

Felperes keresete nem alapos.

A fenti tényállást a bíróság peres felek nyilatkozatai, alperesi közigazgatási iratok és a felek által csatolt okiratok alapján állapította meg. A perben alperes által hivatkozott és 2013 május 23-án indított büntetőeljárás megindításáról tájékoztató irat az alperesi határozat jogszerűségének megítéléséhez tartozó olyan tény vagy körülményt nem tartalmazott ami a tényállás további tisztázását eredményezte volna, a megindult büntetőeljárás további adataitól sem volt ez várható. A bíróság alperes azon indítványának, hogy a bíróság keresse meg a Hajdúhadházi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályát ugyanezen okokból nem adott helyt, egyebekben az indítvány a bírósági eljárás szükségtelen elhúzódását eredményezhette volna.

A alperesnek a tárgyaláson a bíróságnak átadott iratát mind a tényállás megállapítása, mind a bíróság döntése során teljes figyelmen kívül hagyta mivel ezen irat tekintetében sem a közigazgatási iratanyag, sem maga az irat nem igazolta azt, hogy bármilyen kapcsolata lenne a perbeli tényállással, illetve a perbeli határozattal zárult alperesi eljárással, a tárgyalás berekesztését követően betérjesztett iratokat előadásokat a bíróság a Pp. kogens rendelkezései miatt nem vehette figyelembe.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109.§ (1) bekezdése értelmében az ügyfél, illetve a kifejezetten rá vonatkozó rendelkezés tekintetében az eljárás egyéb résztvevője a hatóság jogerős határozatának felülvizsgálatát a határozat közlésétől számított 30 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással kérheti a közigazgatási ügyekben eljáró illetékes bíróságtól a határozatot hozó hatóság elleni kereset indításával.

A versenyügyben hozott határozattal szemben a bírósági felülvizsgálat igénybevételének lehetőségéről a Tpv. 83.§ (1) bekezdése rendelkezik.

A bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/A.§-a alapján a közigazgatási határozatot jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.

A Pp 339/B.§-a szerint mérlegelési jogkörben hozott határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a

mérlegelési szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A következetes bírói gyakorlat szerint az ügyfél, illetőleg a törvényes érdekeiben sérelmet szenvedett fél jogszabálysértésre hivatkozva kérheti az közigazgatási ügy érdemében hozott határozat bírósági felülvizsgálatát. Keresetében a fél anyagi és eljárási jogszabálysértésre hivatkozhat, és arra, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye a határozat hatályon kívül helyezésének, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős, a döntés érdemére is kihat, és a bírósági eljárásban nem orvosolható.

Az Fttv. 3.§-ának (1) bekezdése szerint tilos a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat.

Ugyanezen § (2) bekezdése értelmében tisztességtelen az a kereskedelmi gyakorlat, a) amelynek alkalmazása során a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel, illetve nem a jóhiszeműség és tisztesség alapelveinek megfelelően elvárható gondossággal jár el, és b) amely érzékelhetően rontja azon fogyasztó lehetőségét az áruval kapcsolatos, a szükséges információk birtokában meghozott tájékozott döntésre, akivel kapcsolatban alkalmazzák, illetve akihez eljut, vagy aki a címzettje, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készteti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

A 3.§ (3) bekezdés alapján a (2) bekezdés értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely megtévesztő (6.§ és 7.§) vagy agresszív (8.§).

Az Fttv. 6.§ (1) bekezdése kimondja, hogy megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény - figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót. A 6.§ (1) bekezdése a megtévesztő kereskedelmi gyakorlatra taxatív felsorolást tartalmaz.

Ugyanezen tv. 4.§ (1) bekezdés szerint a kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni.

A (2) bekezdés akként rendelkezik, hogy ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszékenységük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas, és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előre látható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni.

A bíróság először megvizsgálta, hogy a felperesi kereseti kérelem indoklásául előadottak alapján az alperes hatáskörében eljárva folytatta-e le a perbeli eljárást. A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Észak-alföldi Regionális Felügyelősége az ÉAF-05777/0008/2010. számú végzésével áttette a közérdekű bejelentést arra figyelemmel, hogy annak tartalma a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik. A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Észak-alföldi Regionális Felügyelősége megállapította, hogy a perbeli ügyben a kereskedelmi gyakorlat kiterjedtségére tekintettel (több

internetes oldalon megjelent tájékoztatás) nem rendelkezik hatáskörrel. A perbeli esetben a felperesi magatartás szempontjából meg kellett vizsgálni, hogy az Fttv. 11.§ (1) bekezdésében írtak alapján milyen kiterjedtséget lehet megállapítani. A vizsgált magatartás több hónapon keresztül folyt és több honlap és szórólapra figyelemmel a földrajzi terület nagyságára vonatkozóan helytállóan állapította meg alperes, hogy miután a honlap az egész ország területéről elérhető volt bármely internet használó fogyasztó számára, így a földrajzi kiterjedtség Magyarország területére megállapítható. Az Fttv. 11.§ (1) bekezdésének alkalmazásával nem a felperesi tevékenységi területet a felperes által végzett tevékenység hatáskörébe tartozó földrajzi területet kell figyelembe venni, hanem a jogsértéssel, illetve tevékenységgel érintett földrajzi területet, amely ennek következtében Magyarország teljes területére kiterjedtnek tekinthető volt. Az Fttv. 11.§ (1) bekezdése értelmében a 10.§ alkalmazásában a gazdasági verseny érdemi érintettségének megállapításánál az alkalmazott kereskedelmi gyakorlat kiterjedtsége figyelemmel a honlapokon keresztül is folytatott kommunikációs gyakorlatra, ily módon a kommunikációs eszköz jellegére figyelemmel helytállóan állapította meg mind alperes, mind a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Észak-alföldi Regionális Felügyelősege, hogy a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény 10.§ (3) bekezdése értelmében a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Gazdasági Versenyhivatal jár el ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas és perbeli tevékenysége alkalmas a gazdasági verseny érdemi befolyásolására annak alkalmassága megállapítható, ennek következtében az alperesi hatáskör fennállt. Tekintettel arra, hogy több hónapon át, több honlap és szórólap útján tanúsított kereskedelmi gyakorlat jelentős számú fogyasztó irányában megjelent. Egyebekben az Fttv. 11.§ (2) bekezdése úgy rendelkezik a gazdasági verseny érdemi érintettsége minden egyéb körülményre tekintet nélkül fennáll, ha az a) pont szerint a kereskedelmi gyakorlat országos műsorszolgáltatást végző műsorszolgáltatón keresztül valósul meg, vagy a kereskedelmi gyakorlat országos terjesztésű időszakos lap vagy legalább három megyében terjesztett napilap útján valósul meg, vagy a fogyasztó közvetlen megkeresésének módszerével végzett kereskedelmi gyakorlat legalább három megye fogyasztói felé irányul vagy az áru eladásának helyén alkalmazott eladást ösztönző kereskedelmi gyakorlat legalább három megyében megszervezésére kerül. Az országos kiterjedtségre figyelemmel az Fttv. 11.§ (2) bekezdése alkalmazásával ugyancsak az alperesi hatáskör fennállta állapítható meg a perbeli magatartás vizsgálatára.

A bíróság megvizsgálta a felperes által alkalmazott kommunikációban leírtakat, mely szerint a sportolók táplálkozása nagy mennyiségű fehérjéket és szénhidrátokat igényel aminek végeláthatatlan salakanyag képződmény a következménye. „A Sportph>10 lúgos víz ezen salakanyag egy részét ionizálja és oldhatóvá teszi, aminek következtében távozik a szervezetből. Megemeli a vér ph értékét ezáltal maximális mennyiségű oxigént tud felvenni a fokozott fizikai igénybevételhez segítséget nyújtva.”

„A Sportph>10 lúgos víz ezen salakanyag egy részét ionizálja és oldhatóvá teszi, aminek következtében távozik a szervezetből, így méregteleníti a szervezetet.” A bíróság álláspontja szerint ez az alkalmazott kereskedelmi kommunikáció, a megfogalmazott szöveg az átlagos fogyasztó számára azt jelenti, hogy a felperes által előállított és forgalmazott Sportph>10 lúgos víz termék egy olyan termék, amely a kedvező élettani hatásai és tulajdonságai a szervezet számára egy kedvező folyamatot indítanak be, ily módon egy gyógyhatás, egy kedvező élettani hatás kapcsolódik hozzá. Az alperes eljárása során megkereste az Országos Élelmezési és Táplálkozástudományi Intézetet, amely közölte, hogy nem áll rendelkezésre olyan tudományos adat, amely alátámasztaná ezt. A felperes sem hivatkozott arra, hogy ilyen vizsgálatot folytatott volna ezt az állítást bármilyen tudományos kísérlettel, vagy más módon igazolni tudta volna. A felperes a bírósági eljárásban

becsatolta a Magyar ásványvizek összetételéről és szerepéről az emberi szervezetben c. tanulmányt, amely a semmelweis-egyetem.hu honlapon lelhető fel, amely tanulmány maga is azt tartalmazza, hogy a periódusos rendszer további elemeinek biológiai szerepéről fellelhetők közlések de ezek nem közismertek és nem igazoltak. Az összetevők a táplálékkal és italokkal kerülnek a szervezetbe és ásványvizek csoportosítását is elvégzi ez a tanulmány, amely a lokális hatás, az általános hatás szerinti csoportosítást is tartalmazza, valamint ezek között rögzíti, hogy az általános hatása a szervezetnek, hogy az alkalikus vizek kalcium tartalma miatt gyulladáscsökkentő és az ásványvizek általában detoxikáló, méregkiürítő hatással is rendelkeznek. A tanulmány 2010. keltezésű és nem a felperes által forgalmazott termékről annak tartalmáról, elemzéséről szól, hanem a magyar ásványvizekről általában. Felperes által forgalmazott termék is magyar termék, azonban ez a tanulmány nem vonatkoztatható a felperesi termékre, felperesi terméket nem konkretizálja, ily módon a felperesi állítás igazolására, alátámasztására nem elégséges, önmagában nem alkalmas arra. Az alperesi eljárásban becsatolt felperesi iratok pedig helytállóan állapította meg alperes, hogy nem bizonyították felperesnek az állításának valóságát. Részben azok alkalmatlanok voltak ennek bizonyítására, miután nem a kérdéses termékre vonatkoztak vagy nem a felperes által kommunikált állítással foglalkoztak. Az OÉTI Vj-31-009/2011. szám alatt csatolt alperesi eljárás alatt előterjesztett álláspontját felperes nem cáfolta sem az alperesi eljárás alatt, sem a bírósági eljárás alatt, mely szerint nem áll rendelkezésre olyan tudományos adat, amely alátámasztaná a Sportph>10 lúgos víz kereskedelmi kommunikáció szerinti élettani hatását. A felperes által alkalmazott kereskedelmi kommunikáció a felperes által forgalmazott terméknek gyógyhatást és egészségre vonatkozó kedvező hatást tulajdonított, amely nem került alátámasztásra sem az alperesi eljárás alatt, sem a peres eljárásban.

Az Fttv. 6.§ (1) bekezdésének bj) pontja értelmében megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz vagy valós tényre figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére olyan módon jeleníti meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az áru egészségre gyakorolt hatása tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas rendelkezésekkel ellentétes a felperes által a kereskedelmi kommunikációban előadott a terméknek gyógyhatás tulajdonítása, illetve egészségre vonatkozó igazolatlan állításai. Az Éltv. 10.§ (2) bekezdés b) pontja szerint a (4) bekezdésére tekintettel a rendelkezés értelmében az élelmiszerek reklámja nem tévesztheti meg a végső fogyasztót azáltal, hogy az élelmiszernek olyan hatást vagy tulajdonságot tulajdonít, amelyekkel ez valójában nem rendelkezik. E körben a bíróságnak nem azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által forgalmazott és a perben vizsgált termék, a felperes által állított tulajdonságokkal a tudomány mai állása szerint rendelkezik-e, hanem azt kellett megvizsgálnia, hogy ezek az egészségre gyakorolt hatásra vonatkozó állításokat a felperesi forgalmazás során felperes igazolni, alátámasztani tudta-e. Felperes ilyen igazoltságot, felperes ezen kommunikáció során alkalmazott állításokat alátámasztani, igazolni nem tudta. A felperes által alkalmazott kommunikáció során az Fttv. 4.§ (1) bekezdése értelmében olyan fogyasztói magatartást kell alapul venni, amely fogyasztó ésszerűen tájékozott, adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el és figyelembe kell venni az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru, nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait. A perbeli esetben egy olyan fogyasztói csoportot célt meg felperes, amely az egészségmegőrzésre, a tudatos táplálkozásra és ennek érdekében az élelmiszer, víz fogyasztásra is odafigyel, ily módon a felperes által alkalmazott kommunikáció ezen fogyasztói csoportban azt a képzetet kelthette, hogy olyan termékhez jut a felperes által előállított, illetve forgalmazott termék megvásárlásával és elfogyasztásával, amely az egészségére olyan egészségtani kedvező hatást gyakorol, hogy azt „méregteleníti”. A felperesi

kommunikáció nem azt tartalmazta, hogy általában az ásványvizek kategóriájába tartozó termékek esetében igazak lennének ezek az élettani hatások, hanem kifejezetten a saját termékére asszociálva hivatkozott erre.

Az Fttv. 6.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján tehát az áru lényeges jellemzője, így különösen az egészségre gyakorolt hatása körében olyan megtévesztő állításokat alkalmazott a kereskedelmi gyakorlata során, amely esetében nem igazolt, hogy valós tényről állított volna. Erre vonatkozóan nem rendelkezett olyan dokumentációval, tudományosan alátámasztott tényre, amely az állítását alátámasztotta volna.

A felperesi előadásra és az alperesi megállapításra figyelemmel a bíróság megvizsgálta, hogy a méregtelenítéssel kapcsolatos állítását felperesnek miként kell értékelni. A perbeli esetben azt kellett megvizsgálni, hogy a víz, mint felperes által értékesített termék az élelmiszer kategóriájába tartozik-e. E körben a bíróság álláspontja szerint nem vitatható, hogy a víz az élelmiszer kategóriájába tartozik, maga az Európai Unió joggyakorlata is ennek tekinti, a 178/2002/EK. rendelet II. cikke úgy fogalmaz, hogy az élelmiszer minden olyan feldolgozott, részben feldolgozott vagy feldolgozatlan anyagot vagy terméket jelent, amelyet emberi fogyasztásra szánnak, illetve amelyet várhatóan emberek fogyasztanak el. Az élelmiszer fogalmába beletartozik az ital, a rágógumi valamint az előállítás, feldolgozás vagy kezelés során szándékosan hozzáadott bármely anyag többek között a víz is. Ily módon a bíróság álláspontja szerint nem vitathatóan a felperesi terméket is az élelmiszer kategóriában kell megítélni. Az élelmiszerlánc és hatósági felügyeletről szóló 2008. évi XLVI. törvény (továbbiakban; Eltv.) 10.§-ának (3) bekezdése értelmében az élelmiszer jelölés és az alkalmazott jelölési módszer a jogszabály vagy közvetlenül alkalmazandó Európai Unió jogi aktus eltérően nem rendelkezik nem tulajdoníthat az élelmiszernek betegség megelőzésére, gyógyítására vagy kezelésére vonatkozó tulajdonságot, illetve nem keltheti ezen tulajdonságok meglétének benyomását, amely jogszabályhelyre helyállón hivatkozott alperes, hogy ennek megsértése is a perbeli forgalmazás során alkalmazott kommunikációval megtörtént. Az OÉTI véleménye azt tartalmazza, az OÉTI állásfoglalásában rögzítette, hogy a méregtelenítés kifejezés önmagában medicinális, amely tekintetében helytállóan hivatkozott arra felperes, hogy a méregtelenítés, mint önálló szó, fogalom a köznap értelemben a tudatos táplálkozást folytatók számára egyfajta egészségvédő és tudatos táplálkozással összefüggő környezetben is alkalmazandó azonban jelen esetben a méregtelenítés fogalom értékelését a felperesi kommunikációban elhelyezve kell megvizsgálni. Ezen kommunikációban való megjelenítés során pedig a bíróság álláspontja szerint az a szöveggörnyezet, hogy a Sportph>10 lúgos víz ezen salakanyag egy részét ionizálja és olthatóvá teszi aminek következtében távozik a szervezetből, így méregteleníti a szervezetet, egyértelműen az OÉTI állásfoglalásban írtaknak megfelelően medicinális fogalomként alkalmazták. Konkrétan a szervezetben egy gyógyíthatásként a méreganyagok eltávolítását tartalmazza ez a kommunikáció, amely akár ha terápiaként is tekintjük a medicinális jellegre utal. A bíróságnak és alperesnek is a felperesi kommunikációt kellett megítélni, amelyben alkalmazott méregtelenítés szóhasználat a gyógyítás, a gyógyhatás kiváltására alkalmasságot fogalmazza meg, ily módon nem tekinthető jogszerűnek a felperesi kommunikáció.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperesi kommunikációra figyelemmel az alperes a jogsértést helytállóan állapította meg, a rendelkezésre álló adatokat, a tényeket megfelelően értékelte és a felperes által alperesi eljárás során csatolt iratok, valamint a bírósági eljárásban hivatkozott iratok benyújtott tanulmány nem volt alkalmas arra, hogy a felperes az egészségre vonatkozó állítását alátámassza, igazolja. Az alperes saját eljárásában a tényállás

tisztázási kötelezettsége körében beszerezte az OÉTI állásfoglalását, amely ugyancsak a felperesi állítást nem igazolta. Ily módon a felperes terhére alperes a jogsértést helytállóan állapította meg.

Pp. 339/B. §-a szerint a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

Az alperes határozatában 87. pontjában rögzítette, hogy bírságot szab ki felperessel szemben a Tpvt. 78.§ (1) bekezdése alapján a bírság összegét a Tpvt. 78.§ (3) bekezdésének megfelelően határozza meg. A bírság összegének megállapítása során a Versenytanács a Gazdasági Versenyhivatal Elnökének, a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa Elnökének az 1/2007. számú a bírság meghatározásának szempontjai a fogyasztói döntések tárgyában kiadott közleményében foglaltak szerint járt el. A határozatában a bírság kiszabása során figyelembe vehető indokokat felperes terhére, illetve javára szolgáló körülményeket részletesen rögzítette határozatában, ezeket értékelte és ezek eredményeként állapította meg a bírság összegét. A bírósági eljárásban felülmérlegelésnek nincs helye, a bíróságnak e körben azt kellett megvizsgálnia, hogy az alperes a mérlegelési szempontjairól határozatában számot adott-e, az okszerűnek tekinthető-e. A bíróság e körben megállapította, hogy a törvényi korlátok keretein belül került a felperes terhére kiszabott bírság összezszerűségében megállapításra. A bírság, mint szankció alkalmazása az alperesi mérlegelés eredményeként okszerűnek tekinthető, a kiszabott bírság összege sem eltűzött.

A felperes vitatta az alperesi határozat tekintetében annak jogszerűségét, hogy alperes az 1/2007. számú közleményben meghatározott feltételek szerint járt el. E körben helytállóan hivatkozott arra az alperes, hogy a Tpvt. 78.§-a alapján az alperes a bírságot mérlegelési jogkörében határozta meg az általa alkalmazott közlemény, illetőleg ezen belül is a ténylegesen felhívottak a mérlegelési szempontokat határozták meg. Az Alkotmánybíróság sem tartotta alkotmányellenesnek a Tpvt. 36.§ (6) bekezdését és 78.§ (8) bekezdését és megállapította, hogy nem sérti a jogállamiság elvét ha egy jogalkalmazó törvényi felhatalmazás alapján jogalanyokra és bíróságokra nem kötelező saját jogértelmezésének alapjait ismertető közleményt ad ki. Ez a közlemény éppen azt a célt szolgálja, hogy a jogalkalmazás során egy egységes szempontrendszer mellett kerüljenek a szankciók alkalmazásra és a szankciók alkalmazása körében a bírság kiszabása során is egy egységes jogalkalmazói szemlélet alakuljon ki, amelyet az egyes határozatokban az egyedi ügyre lebontva a megfelelően tartott mértékben alkalmaznak. A jogalkalmazásnak kiszámíthatónak kell lennie és éppen ennek a követelménynek tett eleget alperes a közlemény kiadásával.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperesi határozatok a kereseti kérelemmel érintett körben megalapozottak alperes hatáskörében eljárva, tényállás tisztázási kötelezettségének eleget téve folytatta le az eljárást, amelynek az eredményeként meghozott határozata az anyagi és eljárási szabályok megtartása mellett került meghozatalra ezért felperes keresetét elutasította.

A bíróság felperest a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte alperes képviselői költségének megfizetésére, figyelemmel a pertárgy értékére és az alperesi képviselő által kifejtett előkészítő munka színvonalára és időigényességére. A munkadíj összegének megállapítása ebben az esetben a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. §. (1) bekezdése alapján, a 3. §. (2)-(6) bekezdéseiben foglaltak figyelembe vételével történt.

A bíróság felperest az illetékekről szóló, 1990. évi XCIII. tv. 39. §. (1) bekezdése és 42. §. (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított mértékű kereseti illeték megfizetésére kötelezte a költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM. rend 13. §(2) bekezdése alapján.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340.§.(2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2013. évi június hónap 13. napján

dr. Kovács Mária s.k.
bíró